

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

16. Dies Avgvsti. Qui adoramus unum Patrem; quare non agnoscimus unam Matrem? S. Augustinus serm. de gestis cum Emerito.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Augustus.

Tessera.

639

actiones, ac dona Filiorum, videntur propria parentum: quia si illis filiis benefaciunt, à parentibus acceperunt, undè possunt benefacere. Sic Filius Dei nihil potest negare Matri: cui debet, quod sit homo. Deinde, cùm det omnia per Matrem, jam eadem operà dat omnia Matri. Atque ita cogit nos illam venerari, & ad eam in quavis necessitate recurrere, ut nobis succurrat, cùm per illam necesse sit cuncta à Filio impetrare. Sicut igitur Christus ab illa accepit esse naturale, hoc est, naturam humanam: sic vult nos ab illa accipere esse supernaturale, hoc est, Gratiam Divinam: qua cùm simus adoptivi filii JESU: sumus & MARIÆ. Quid superest, quàm ut nos memores tanti beneficii, non simus immemores tanti debiti: sed si filii simus MARIÆ, faciamus opera MARIÆ: & sic tantis Parentibus pareamus, quod illis erit uberrima seges gaudii: quia

Gaudet uterque Parens, dum Filius est benè Parens.

16. DIES AVGVSTI.

Qui adoramus unum Patrem; quare non agnosci-
mus unam Matrem? *S. Augustinus serm. de gestis
cum Emerito.*

Adoratio. I.

UT agnoscant omnes unam
Matrem in terris: sicut ado-
rant unum Patrem in cœlis;
res est magis voti, quàm spei.

Nos hïc de adorando uno Patre, compendio dif-
feremus. Inter actus Religionis, primus, est Adora-
tio, quâ homo supremam Dei Majestatem omni de-
missione veneratur; qui vocatur *latría*, & convenit
foli

foli Deo : & eam Anastasius Episcopus Theopholeos , vocat (a) *Emphasim honoris*. Gemina porro sunt Adorationis elementa : nostra vilitas ; Dei dignitas . Ex illa nascitur profunda humilitas : ex hac suprema Numinis reverentia . Quanta sit hominis infirmitas , hinc liquet : quod nihil tam proprium sit rei creatæ , quàm ipsum nihil ; quod minus est , quàm pulvis & cinis . Priusquam nos Deus procrearet , in nihilo fuimus : unde quis emicare in hunc mundum suis opibus utique potuisset ? si frui luce capimus , velut è cortina , inonet pius Vates : (b) *Ipsè fecit nos , & non ipsi , nos*. Quidquid superstruxeris : alienum est , cœlestè munus , Dei donum . Unde ingens oritur obligatio agnoscendæ summæ Dei erga nos beneficentiæ . Jam , si oculos à nobis reflectamus ad Autorem nostrum ; tanta est illius Majestas , tam immensa amplitudo ; ut in illius consideratione deficiat mens , & quasi vermiculi esse in terra videamur , nihil audentes , nihil intelligentes . Vastus quidam est omnium perfectionum oceanus , potentia omnibus metuendæ , mirandæ sanctitatis , circumfusius gloriâ . Omnia denique in eo sunt infinita . Ex his duobus benè exploratis , nascitur illa reverentia , animique dejectio ; in oculis Opificis Dei , cujus augustum Numen , excellentiamque veneramur .

II. Rem adumbro fictâ similitudine . Fingamus tabellæ pictæ ad exigui temporis intervallum , mentem , rationem , usum sermonis tribui . Jam expolita , quod illa ad beneficium agnoscendum , & honorandum Opificem suum , loqueretur ? Tu ô Appelles ! Pater , & Mater mihi es , Rex , Dominus , & quidquid

(a) *In Synod. act. 4.* (b) *Psal. 99. 3.*

quid nominum excogitari potest, ad testandum iustissimum in me dominatum: dum me circumspicio, nihil video, unde me suspiciam; quia nihil invenio meum, nihil quod non perfectum sit à te, & verè tuum. Si telam habeo, aut aliud materiæ genus; tu illam pecuniâ tuâ comparasti: si picturam: tu colore, umbram, & lumen adhibuisti: & hæc tanta, tamque amœna rerum varietas, tuæ manus; & penicilli opificium est: omnia denique sunt à te. Ideò potes me sine ulla mei injuria, aut in profluentem abjicere undam, aut in flammam, aut in sterquilinum. Si quis laudet pulchritudinem meam: si exquisitam omnium colorum temperationem: si collocationem omnium rerum decoram: non merita mea, sed dona tua, industriamque prædicaverit. Si fur mihi insidietur: si rodant mures: si noxius humor, aliaque noceant; nec mihi sunt manus, aut vis ulla, quâ me in pericula tuear. Ideòque, te semper intueor, qui solus es mihi præsidium, & perfugium. Quid igitur reliquum est, quàm ut totum tuæ voluntati subjiciam, tuum nutum observem, adorem potentissimam tuam in me dominationem? Hæc, inquam, adumbratio est, sed rudis, & longè imperfectior, quàm ut rei dignitatem possit attingere.

III. Intuere, ut te excites ad Dei adorationem, illud animatum in columna sanctimonix simulachrum, Simeonem stylitem, qui ipsos octoginta annos columnæ institit: nec alia tunc erat ejus occupatio, quàm vacare adorationibus per inclinationes continuas corporis ita profundas, ut viderentur à capite ad pedes usque pertingere. Et fuit nonnemo, qui inclinationes hæc cœpit numerare: jamque ad

duo millia, ducentas viginti quatuor numerando pervenerat, uno die, cum subeunte tædio destitit. Tu opta non octoginta annos: verùm octoginta sæculorum miliones, & integram insuper, si conlatureretur æternitatem; ut toto hoc tempore testificari possis formidabili Dei Majestati per consimiles adorationes corporis: quod nihil omninò sic adorari dignum sit, atque immensum ejus Numen. Nunc ergò, quantum potes, tantum te submitte coram illo, coram quo submittitur omnis altitudo, dicens: Ut intelligat mundus, quia agnosco me figmentum manuum tuarum: te verò, supremum animæ meæ Principem, submississimâ totius corporis reverentiâ me ad pedes infinitæ Majestatis tuæ abjicio, restorque hanc esse gloriam meam non modò summam, sed solam, quod sim aliquid tui, & nihil mei: & ita ad te spectans, ut pendeam ex Te totus, & esse meum omni modo Tibi, ceu toti suo necesse habeat adherere. Illud quoque opto, ut producere vitam ad mundi usque interitum liceret, nec aliud in momenta singula vitæ meæ negotium foret, nisi per modum homagii, & subjectionis clientelaris, tot omnis generis adorationes facere, quot radios spargit mundi oculus, Sol, orbi huic universo lucem impartiens. Sic adorando, quidlibet exorabis, nisi vanus sit is, qui hoc panxit:

Is facile exorat, suplex qui Numen adorat.

17. DIES AUGUSTI.

Qualis vis esse, dum Deum oras, talis semper esto.
Sextus Pythagoricus in sententiis.